

har præsteret, forudsætter et Mod, som jeg ikke besidder, og en Smidighed, som jeg heller ikke besidder, men som jeg nok tror, de ærede Forslagsstillere er i Besiddelse af; det skulde ikke undre mig, om de kommer ned paa Benene igen. Men om det Kraftspring er nogen Nytte til, er en Sag for sig, det er Kraftspring i Almindelighed ikke. Det kan se godt ud, men naar Springet er gjort, er alt, som det var i Forvejen. Jeg tror ogsaa, Fiskerne vil gøre den Erfaring, at naar denne Præstation er til Ende, er alt for dem, som det var tidligere.

Min Stilling er, som jeg ogsaa har udtalt det til Fiskerne selv, følgende: efter at alle foregaaende Ministerier ikke har fundet det muligt blot at fremsætte Forslag til en Løsning af Vestkysthavnespørgsmaalet i dets Helhed, men alene har bestræbt sig for at udvikle og forbedre de Støttepunkter for Fiskeriet, som vi har, og efter at jeg har faaet at vide, at det, Fiskeriforeningen ønsker, som Helhed, hvis det skal gennemføres forsvarligt, drejer sig om Foranstaltninger til mellem 40 og 50 Mill. Kr., har jeg ikke haft Mod til at tage denne Sag op, navnlig ikke saa kort Tid efter, at jeg er tiltraadt denne Stilling, i hvert Fald ikke i denne Samling, hvor jo saa mange andre Spørgsmaal kræver stor Opmærksomhed. Jeg besidder ikke nogen anden Sagkundskab end den, Vandbygningsvæsenet raader over; men det forekommer mig unægteligt, at de Herrer Forslagsstillere stiller alt for store Fordringer, naar de mener at kunne reducere de tidligere foretagne Beregninger til væsentligt mindre end det halve, blot ved en Paastand, et Gætteri, som jo ikke støtter sig til noget som helst. Samtidig med, at de Herrer Forslagsstillere paastaar, at Vandbygningsvæsenets Beregninger i Regeringsforslaget er gale til den ene Side, paastaar de, at de samme Beregninger er gale til den anden Side, nemlig naar det drejer sig om deres Lovforslag, men selvfølgelig stadig til den Side, som passer bedst for Forslagsstillerne. Der er dog ikke nogen Grund til at tro, at Vandbygningsvæsenet skulde være saa letsindigt i den ene Retning og saa paapasselig i den anden Retning. Der er ikke nogen Grund til at tro, at hvis Vandbygningsvæsenet er tilbøjeligt til at vurdere disse Anlæg i det hele for lavt for Regeringsforslagets Vedkommende, at det saa ikke ogsaa skulde være tilbøjeligt til det samme for de større Havnes Vedkommende. Mener man, at Vandbygningsvæ-

senet har regnet for lavt for de Anlæg, Regeringen foreslaar, er der ingen Grund til at mene, at det har regnet for højt, endogsaa det dobbelte for højt, for de store Havnes Vedkommende.

Jeg har ikke villet gaa saa nøje ind paa det private Lovforslags Enkeltheder. I det hele taget forekommer det mig ærlig talt, at det er ret umuligt, og det baade formelt og reelt. Man vedtager i § 1 de forskellige Anlæg, og i § 2 bestemmer man, at en Kommission skal bestemme Beliggenheden af den store Havn i Thisted Amt. Men bortset fra det ganske uhorste, at en Kommission skal bestemme Beliggenheden af et saa kostbart, betydeligt Anlæg — efter hvilke Regler skal saa Kommissionen bestemme det? Skal der stemmes om, hvor Havnen skal ligge, og foregaaer Afgørelsen ved Stemmefflerhed? Eller hvorledes har man tænkt sig det? Kommissionen skal fremkomme med Planer for de nævnte Anlæg og en Redegørelse for Bekostningen, og det skal indsendes til Rigsdagen og Regeringen; men skal saa ikke Regering og Rigsdag behandle det? Og hvis man ikke synes om det Materiale, Kommissionen har tilvejebragt, skal saa Havnene anlægges alligevel, for det staar der jo i § 1? Mon det alligevel ikke vilde være fornuftigere at lade Ministeriet nedsætte en Kommission med den Opgave paa ny at undersøge Vestkysthavnespørgsmaalet og de fremsatte Forslag end at give dem med det Formaal den mindst mulige økonomiske Rækkevidde og derefter lade Rigsdagen tage Stilling dertil? Det er jo i Virkeligheden ogsaa det, som f. Eks. det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) var inde paa, naar han sagde, at Rigsdagsmænd skal ikke sidde i Kommissionen: det er dem, der til syvende og sidst faar Ordet, siger han, naar Loven skal føres igennem. Det ærede Medlem har altsaa ganske misforstaaet Lovforslaget; men ellers er det jo rigtigt nok, hvad det ærede Medlem siger. Det viser sig ogsaa, at det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen), min højtærede Forgænger, hvem Forslagsstillerne vel ikke vil frakende Indsigt i og Interesse for denne Sag, foretrækker først at faa en Kommission, inden man vedtager en Lov, og saadan tror jeg ogsaa nok, det bliver.

Det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke), som jo er lige saa ny i denne Sal som jeg, har straks formaaet at tage Stilling til denne vanskelige og betydelige Sag og har i Gaar rettet et ret heftigt Angreb